

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 12Csp/47/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719202855
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kovalčíková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6719202855.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v spore vedenom pred sudkyňou JUDr. Janou Kovalčíkovou, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 807 598, zastúpená JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou, so sídlom Majerníková 3479/3A, 841 05 Bratislava, IČO: 42 185 190, proti žalovanej: G. D., P. XX.XX.XXXX, X. Y. Č. L. XXXX/XX, XXX XX U., o zaplatenie 101,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 101,- Eur s 5 %-ným úrokom z omeškania ročne zo sumy 101,- Eur od 29.09.2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu žalobcu zamietá.

III. Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou zo dňa 19.06.2019 si uplatnil voči žalovanej zaplatenie istiny 101,- Eur, odplatu vo výške 56,- Eur zmluvnú pokutu vo výške 33,- Eur, pokuty za upomienky vo výške 240,- Eur, zmluvný úrok vo výške 56,00 % zo sumy 200,- Eur od 18.06.2015 do 14.08.2015, 167,- Eur od 15.08.2015 do 18.11.2015, 134,- Eur od 19.11.2015 do 20.06.2015, 101,- Eur od 21.06.2015 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00 % zo sumy 101,- Eur od 19.06.2016 do zaplatenia titulom neuhradenej sumy zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 18.06.2015, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 200,- Eur.

2. Právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 13.01.2020 ospravedlnil neúčast' na pojednávaní, súhlasil s tým, aby sa uskutočnilo v jeho neprítomnosti.

3. Žalovanej súd doručil žalobu v prílohe uznesenia na písomné vyjadrenie žalovanej v lehote 15-tich dní v dvoch vyhotoveniach zo dňa 12.08.2019, právoplatné 28.09.2019 (viď čl. 32). Žalovanej bolo predvolanie na pojednávanie doručované na adresu uvedenú v Registri obyvateľov s poznámkou, že zásielka nebola listinne doručená z dôvodu, že adresát si zásielku neprevzal v odbernej lehote. Súd považuje doručenie predvolania za vykázané náhradným spôsobom a pojednával v neprítomnosti žalovanej.

4. Súd na základe predložených listinných dokladov zistil nasledujúci skutkový stav:

5. Súd oboznámil Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18.06.2015, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej 200,- Eur, odplatu 196,- Eur, 56,- Eur odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov, RPMN 28 %, úrok 70 % ročne poskytnuté zmenkou.

6. K zmluve žalobca doložil všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru.

7. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.. Podľa ods. 2, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Podľa ods. 3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa ods. 4, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

7.1. Nemali by byť teda žiadne pochybnosti a žalobca to ani nepopiera, že spor vznikol zo zmluvy uzavretej medzi obchodníkom pri výkone jeho obchodnej činnosti (poskytovanie úverov) a žalovaným ako spotrebiteľom jeho úverovej služby, t.j. že ide o spotrebiteľskú zmluvu a že sporný vzťah sa má posúdiť vo svetle cieľov smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách („smernica“). Hoci zmluva o úvere je upravená ako „absolútny obchod“ podľa ustanovení Obchodného zákonníka, pri spotrebiteľskom vzťahu sa pri duálnej právnej úprave prednostne použijú predpisy občianskeho práva v súlade so zásadou ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany.

8. Podľa § 261 ods.6 písm. d/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy, (okrem iných) zmluvy o úvere (§ 497).

8.1. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

8.2. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

8.3. Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

8.4 Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (v znení úč. do 30.6.2015 - v čase uzavretia zmluvy), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Podľa ods. 2, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

8.5 Podľa § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (v znení úč. do 30.06.2015, na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Podľa písm. i/ ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené

so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

8.6 Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (v znení úč. do 30.6.2015, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2. Podľa ods. 2, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Podľa ods. 3, pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

8.7. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ods. 2, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

Podľa ods. 6, spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

Podľa ods. 9, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo jej prílohách. Podľa ods. 11, veriteľ je povinný informovať spotrebiteľa o tom, že nedošlo k splateniu splátky zo spotrebiteľského úveru v lehote jej splatnosti písomne alebo formou krátkej textovej správy (SMS), a to najneskôr do 15 dní odo dňa splatnosti tejto splátky zo spotrebiteľského úveru.

8.8 Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení do 31. 06. 2015, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

8.9 Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení do 30.06.2015, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), podľa písm. d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Podľa ods. 2, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

8.10. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa ods. 2, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Podľa ods. 3, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú

za individuálne dojednané. Podľa ods. 4, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré podľa písm. k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Podľa ods. 5, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. Podľa ods. 6, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

8.11. Podľa § 53d Občianskeho zákonníka, spotrebiteľská zmluva, ktorá obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v znení, ako je uvedená vo výroku rozhodnutia súdu a jej uzavretie bolo dosiahnuté za použitia nekalej obchodnej praktiky alebo úžery, je neplatná.

8.12. Podľa § 39a Občianskeho zákonníka (úžera), neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyseľnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sa sebe alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere.

8.13. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi..

8.1.4. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

8.15. Podľa § 1 ods. 1 Nariadenia Vlády SR č. 586/2008 Z. z., odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. Podľa ods. 2, odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

Podľa ods.3, odplatu podľa odseku 1 tvoria plnenia vyjadrené v

a) percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka,

2. jednorazové plnenie v percentách sa považuje za plnenie za rok,

3. opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa považuje za plnenie za rok,

b) peniazoch prepočítavané na percentá zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v peniazoch za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka, vydelení sa sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

2. jednorazové plnenie v peniazoch sa vydelení sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

3. opakujúce sa plnenie v peniazoch za rok sa vydelení sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

c) percentách z inej sumy, ako je suma zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka a vynásobí sa podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov,

2. jednorazové plnenie v percentách sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov,

3. opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov.

Podľa ods. 4, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy

novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

8.16. Podľa § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z. z., ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety. Podľa ods. 4, najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

8.17. Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

8.18. Podľa § 3 ods.1 Nariadenia vlády SR č. 586/2008 Z. z. účinný od 01. 02. 2013, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

8.19. Úroková sadzba Európskej centrálnej banky od 16. 03. 2016 je vo výške 0,00 %.

9. Na základe takto zisteného stavu veci po zhodnotení vykonaného dokazovania súd konštatuje, že žalobe žalobcu nemožno v celom rozsahu vyhovieť. Je nepochybné, že medzi sporovými stranami bol uzavretý záväzkový vzťah na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý sa spravuje právnym režimom Občianskeho zákonníka, čiastočne Obchodného zákonníka, najmä zákonom č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom k 30.06.2015, t. j. platný v čase uzavretia úverovej zmluvy. Preskúmaním úverovej zmluvy súd zistil, že bol dojednaný ročný úrok z úveru 70 %. V čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy boli úroky poskytované bankami v obdobných úverových vzťahoch vo výške 10 % a RPMN činila 28 %. Súd konštatuje, že dojednaný ročný úrok je viac ako štvornásobný ako priemerné úrokové sadzby zverejnené NBS. Už Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 5Cdo 26/2011 z 26. 04. 2012 stanovil, že neprimeranou a odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaných bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Hoci sa nebankové subjekty spravidla bránia uvedenému porovnaniu s poukazom na rozdiely, či už v zabezpečení pohľadávok z úverov a teda aj rozdiel v riziku splácania úverov pri nebankových subjektoch, súd do istej miery môže akceptovať vyššie náklady pri úveroch poskytovaných nebankovými subjektmi, ale aj táto výška odplaty za poskytovanie úverov nebankovými subjektmi je limitovaná najmä všeobecnými ustanoveniami vyplývajúcimi z občiansko-právnych vzťahov a to § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občiansko-právnych vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Hoci Občiansky zákonník, ani iné právne predpisy výslovne neustanovujú, do akej výšky je možné dojednať úroky, z tejto skutočnosti samo o sebe nemožno vyvodiť, že by výška úrokov závisela výslovne len od dohody účastníkov zmluvy. Dobrými mravmi sa v občiansko-právnych vzťahoch v súdnej praxi rozumie súbor spoločenských, kultúrnych a mravných pravidiel správania sa, ktorý je v súlade so všeobecne uznávanými vzťahmi medzi ľuďmi a mravnými princípmi spoločenského zariadenia, a ktorý v historickom vývoji osvedčil istú nemennosť vystihujúcu podstatné historické tendencie, ktoré sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem. Možno bez akýchkoľvek pochybností vysloviť, že neprimerane vysoké úroky dojednané pri peňažných pôžičkách sú vo všeobecnosti považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania sa a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi ako mravným princípom spoločenského poriadku a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Hoci zákon výslovne neurčuje, z akých hľadísk má sú vychádzať pri posudzovaní dobrých mravov, závisí v každom prípade na posúdení všetkých rozhodujúcich okolností. Pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty za užívanie požičanej sumy, a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Je zrejmé, že

dlužník spravidla uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke práve z dôvodov svojej nepriaznivej finančnej situácie. Nemôže potom zodpovedať všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlužník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Práve pod vplyvom neprimerane žiadaných vysokých úrokových sadziieb zo strany nebankových subjektov a to najmä žalobcu, bola nevyhnutná zákonná úprava, kedy do civilného práva bola zavedená úžera a to v § 39a zákonom č. 106/2014 účinným od 01. 06. 2014, ktorým bol novelizovaný Občiansky zákonník. Súd ďalej konštatuje s poukazom na uvádzané rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, že neprichádza do úvahy moderácia neprimerane vysokých úrokov súdom, pretože s poukazom na § 41 Občianskeho zákonníka možno oddeliť od zmluvy dojednanie o úroku, avšak obsah tohto dojednanie tvorí nedeliteľný celok, preto dohodu o úroku súd považuje za absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko je výška úroku dojednaná v rozpore s dobrými mravmi (viď aj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011). Vzhľadom na uvedené závery potom súd konštatuje, že v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch pri absencii dojednanie úroku sa preskúmaná zmluva považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

10. Preskúmaním zmluvy súd ďalej konštatuje, že v zmluve bola vyčíslená RPMN vo výške 28 % s použitím výlučne odplaty vyčíslenej na 56,-- Eur. Do uvedenej RPMN nebol zahrnutý dojednaný úrok z úveru, čím by skutočná RPMN bola ďaleko vyššia. Takýto postup žalobcu pri vyčíslení RPMN je zjavne v rozpore so zákonom a možno ho hodnotiť ako nekalý postup, preto uvedené vyčíslenie RPMN súd hodnotí ako nezákonné, podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. V zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch, pri výpočte RPMN sa majú použiť celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom tak, aby spotrebiteľovi celkom jasne dávali informáciu o tom, čo ho uvedený spotrebiteľský úver bude stáť, t. j. akú celkovú odplatu je povinný veriteľovi zaplatiť. Uvedený údaj sa uvádza v percentách a slúži pre účely porovnania s obdobnými produktmi pre spotrebiteľa. Pokiaľ žalobca použil nesprávne údaje pre výpočet RPMN a uviedol zjavne nižšiu mieru nákladov spojenú s poskytnutým úverom, uvedený údaj je vyčíslený v neprospech spotrebiteľa, je zavádzajúci, nakoľko navádza dojem, že poskytnutý úver z hľadiska odplatnosti je pre spotrebiteľa výhodný. Pokiaľ žalobca ako veriteľ nepostupoval v súlade so zákonom, súd konštatuje, že v predmetnej zmluve absentuje údaj o RPMN a rovnako v súlade so Zákom o spotrebiteľských údajoch sa preskúmaná zmluva považuje za bezúročnú a bez poplatkov.

11. Žalobca si v žalobe k istine uplatnil aj dojednaný úrok vo výške 70 % ročne od 18. 06. 2015 do zaplatenia, t. j. úrok odo dňa podpisu zmluvy. Uvedený nárok súd považuje za nedôvodný a nepreukázaný. Na základe vyššie uvedených záverov dojednanie o úroku súd považuje za absolútne neplatný právny úkon, preto žalobcovi nepatrí. Okrem toho súd poukazuje, že žalobca nepreukázal, kedy konkrétne bol poskytnutý úver žalovanému, pretože tento mu mal byť poskytnutý na zmenku a nevedno, kedy reálne žalovaný ako dlužník úver čerpal. Úrok totiž možno žiadať len od čerpania úveru. Žalobca na výzvu súdu žiadne skutkové okolnosti k tomuto neuviedol. Rovnako bol žalobca upozornený na právny názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30. 06. 2015, podľa ktorého súd hodnotil ako nezákonný nárok na úrok po splatnosti úveru popri úrokoch z omeškania. Žalobca na takéto hodnotenie súdu nijako nereagoval, preto súd zotráva na obdobnom hodnotení nároku žalobcu. Keďže súd vyššie dojednanie o úroku považuje za absolútne neplatné, v ďalšom považuje za nadbytočné sa vyporiadavať s prípadným nárokom žalobcu na úrok z úveru po splatnosti. V tejto časti súd považoval rovnako nárok žalobcu za nedôvodný, keďže dojednanie o úroku súd považuje za absolútne neplatné.

12. V ďalšom nároku žalobca uplatnil poplatky za upomienky v celkovej výške 240,-- Eur, kedy v žalobe tvrdil, že žalovanému zaslal 6 upomienok a v zmysle Všeobecných obchodných podmienok sa žalovaný zaviazal za každú uhradiť 30,-- Eur. Súd konštatuje, že uvedené dojednanie bolo súčasťou samotnej úverovej zmluvy. Súd konštatuje, že uvedený poplatok presahuje náklady, ktoré môže mať veriteľ so zasielaním upomienok a uvedený poplatok vo vzťahu k poplatkovému úkonu súd považuje za neprimeraný, čím sú nedôvodne zaťažovaní klienti veriteľa vysokými poplatkami za úkony, s ktorými nie sú spojené také náklady, ako sú dojednané v zmluve. Takto stanovený poplatok z hľadiska výšky je potom spôsobilý prívodiť nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to v neprospech spotrebiteľa. Súd takéto dojednanie hodnotí ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a teda neplatnú. Z neplatnej zmluvnej podmienky žalobca nemôže uplatňovať svoj nárok na zaplatenie poplatkov za upomienky. Hodnotením výšky poplatkov napr. vo vzťahu k mobilným operátorom sa súdy už zaoberali a rovnako bolo konštatované, že neprimeraná výška poplatkov za upomienky spôsobuje neprijateľnosť

zmluvnej podmienky a teda jej neplatnosť. Je treba povedať, že uvedený poplatok za upomienku nie je účtovaný za službu vyžiadanú zákazníkom, t. j. spotrebiteľom, ale je účtovaný výlučne v záujme žalobcu v súvislosti s porušením povinnosti žalovaného riadne uhrádzať dlh. Účelom tohto poplatku preto nemá byť získavanie majetkového prospechu vo forme akejsi „finančnej sankcie“ voči spotrebiteľovi ako dlžníkovi, ale ich výška by mala odrážať reálne náklady dodávateľa spojené s realizáciou tohto úkonu. Na sankcionovanie účastníka, ktorý poruší zmluvnú povinnosť slúžia iné právne inštitúty. V tomto konkrétnom prípade žalobca účtoval celkovo 240,-- Eur, pričom samotná istina úveru, ktorý bol poskytnutý dlžníkovi, bola 200,-- Eur. Okrem toho žalobca ani nepreukázal vykonanie poplatkových úkonov. Zmyslom upomienky má byť upozornenie a súčasná výzva dlžníkovi, aby si dodatočne splnil svoju povinnosť, splnením ktorej je v omeškaní. Ak dlžník nereaguje na upomienku, je na mieste prijať iné opatrenia a nie opakovane neúčelne vyzývať dlžníka na zaplatenie ďalšími upomienkami, pretože prípadné náklady spojené s opakovaným upomínaním nepredstavujú účelne vynaložené náklady súvisiace s vymáhaním splatnej pohľadávky. Preto takéto konanie veriteľa možno hodnotiť aj ako neúčelné.

13. Na základe vyššie uvedeného hodnotenia súd dospel k záveru, že žalobca a to spoločnosť Pohotovosť, ktorej nároky už v minulosti boli v podstatnej časti hodnotené ako neoprávnené s poukazom na vysoké úroky a neprijateľné zmluvné podmienky, opätovne poskytuje spotrebiteľom úvery za úroky, ktoré možno označiť za úžernícke a to nekalým postupom, kedy nesprávne uvádza výšku RPMN bez zohľadnenia všetkých nákladov spojených so spotrebiteľským úverom, t. j. v neprospech spotrebiteľa, vo svojich zmluvách uvádza neprijateľné podmienky akou je napr. dojednanie o poplatku za upomienku vo výške 30,-- €, preto súd uvedené konanie žalobcu ako veriteľa pri poskytnutí úveru posudzuje ako konanie v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 Občianskeho zákonníka pri poskytovaní úveru aj v tomto konkrétnom prípade a Zmluvu o spotrebiteľskom úvere zo dňa 18. 06. 2015 súd hodnotí ako absolútne neplatnú zmluvu, ako celok (§ 39 OZ). To znamená, že žalobcovi nepatrí ani nárok na dojednanú zmluvnú pokutu, ktoré dojednanie bolo súčasťou takto neplatnej zmluvy. Preto žalobcovi patrí nárok len na vrátenie istiny podľa zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia podľa § 457 Občianskeho zákonníka. Žalovaný je tak povinný vrátiť žalobcovi, čo podľa zmluvy dostal. Žalovaná prevzala 200,- Eur, časť uhradila, preto je povinná vrátiť dlžnú časť 101,- Eur. Keďže súd zmluvu hodnotil ako absolútne neplatný právny úkon, nedošlo k platnému dojednaniu ani termínu splatnosti dlhu, preto súd postupom podľa § 563 Občianskeho zákonníka vychádzal z toho, že je dlžník povinný plniť prvého dňa potom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal. Hoci žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný nesplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok, stratil výhodu splátok a žalobca ho vyzval na úhradu jeho záväzku, toto tvrdenie je v rozpore so zmluvou (žiadne splátky dojednané neboli), žalobca žiadnu výzvu nedoložil. Za takúto výzvu možno považovať doručenie žaloby žalovanej. Žalovanej bola doručená žaloba do vlastných rúk dňa 28. 09. 2019, t. j. bola povinná splniť dlh do nasledujúceho dňa, t. j. 29. 09. 2019. Keďže žalovaná v uvedenej lehote dlh nesplnila, dostala sa do omeškania s plnením peňažného dlhu od 29. 09. 2019, a preto súd ju zaviazal uhradiť príslušný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z priznanej istiny 101,- Eur od 29. 09. 2019 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

14. O trovách konania rozhodoval súd podľa § 255 ods. 2 C. s. p., t. j. podľa pomeru úspechu. Vo veci bola úspešnejšia žalovaná, preto by jej patrila náhrada trov konania. Žalovaná si náhradu neuplatnila, súd zo spisu žiadne trovy nezistil, preto vyslovil, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok); ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 370 ods. 1, § 376 ods. 1 CSP).